

แนวทางการจัดการเรียนการสอนเปียโนคลาสสิกระดับกลาง ของสถาบันเปียโนบางกอก

THE GUIDELINES FOR INTERMEDIATE CLASSICAL PIANO INSTRUCTION OF THE PIANO ACADEMY OF BANGKOK

ขวัญชนก อิศราธิกุล*, ปริณานันท์ พร้อมสุขกุล**, นิอร เทรตตันชัย***

Kwanchanok Isarathikul*, Preeyanun Promsukkul**, Ni-on Tayrattanachai***

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนเปียโนคลาสสิกระดับกลางในสถาบันเปียโนบางกอก และ 2) นำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนเปียโนคลาสสิกระดับกลางในรูปแบบคู่มืออิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้วิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักจากสถาบันเปียโนบางกอก จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน และ 2) กลุ่มครูเปียโน 10 ท่าน ใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม วิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบเชิงพรรณนาวิเคราะห์

จากการศึกษา พบว่า 1) สภาพการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนยึดถือหลักการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีการออกแบบการเรียนการสอนตามความสามารถและองค์ความรู้เดิมของผู้เรียน และ 2) แนวทางการจัดการเรียนการสอน พบว่า (1) ด้านครูผู้สอน ควรมุ่งเน้นการทำงานร่วมกันในสถาบัน ระหว่างครูระดับศิลปิน ผู้ช่วยศิลปิน และครูผู้สอน และควรมีทัศนคติที่ยืดหยุ่นให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากครูท่านอื่น (2) ด้านผู้เรียน ควรเน้นการออกแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน ทั้งทางด้านร่างกาย อายุ ทักษะ ปฏิบัติ และความคาดหวังของผู้ปกครอง (3) ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรมุ่งเน้นให้ผู้ปกครองและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนรู้ (4) ด้านสภาพแวดล้อม ควรคำนึงถึงการจัดพื้นที่ให้สอยอย่างเหมาะสม การใช้อุปกรณ์ที่มีคุณภาพ และเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

คำสำคัญ : แนวทางการจัดการเรียนการสอนเปียโน / การเรียนเปียโนคลาสสิก / คู่มืออิเล็กทรอนิกส์
สำหรับการจัดการเรียนการสอน

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล, prawkwan.i@gmail.com

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล, preeyanun.pro@mahidol.ac.th

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล, nion.tay@mahidol.ac.th

* Graduate Student, Music Education Department, College of Music, Mahidol University, prawkwan.i@gmail.com

** Assistant Professor, Dr., Music Education Department, College of Music, Mahidol University, preeyanun.pro@mahidol.ac.th

*** Assistant Professor, Dr., Music Education Department, College of Music, Mahidol University, nion.tay@mahidol.ac.th

Abstract

The research aimed to achieve two primary objectives: 1) to conduct a comprehensive analysis of the intermediate classical piano instruction at the Piano Academy of Bangkok and 2) to compile a set of instructional guidelines, for intermediate classical piano education in the electronic manual format in a form of qualitative study. The participants from Piano Academy of Bangkok were divided two groups: 1) two experts, and 2) ten teachers. Data collection using a semi-structured interview instrument and non-participant observational methods. Data analysis in a form of analytic induction and presented in descriptive analysis form.

The research findings revealed that 1) within the instructional context, teachers customized their piano teaching approaches primarily to align with individual student capabilities and prior knowledge. 2) The instruction for the intermediate classical piano founds that (1) teachers' aspect—the role of teachers should emphasize a commitment to fostering collaboration among artists, assistant artists, and teaching collaborators. Teachers were encouraged to adopt a flexible disposition that facilitated students' openness to novel perspectives from their peers.; (2) Students' aspect— should emphasis is placed on teaching and learning design that is appropriate for each learner including physical aspect, age, practical skills, and expectations of parents.; (3) Instructional aspect— the pedagogy in the instructional aspect should involve students and parents in setting learning objectives and content.; (4) Environmental aspect—an atmosphere conducive to student learning prevailed, should complement by well-proportioned facilities and spaces equipped with high-quality musical instruments.

Keywords: Guidelines for Piano Instruction / Intermediate Classical Piano Instruction / Electronic Instruction Management Manual

บทนำ

การเรียนเปียโนในประเทศไทยได้รับความนิยมและแพร่หลายเป็นอย่างมากในกลุ่มผู้ที่สนใจศึกษาดนตรีสากล ทำให้มีโรงเรียนดนตรีเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในหลายสถาบันมีการเปิดรับสมัครการสอบวัดระดับมาตรฐานทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ รวมถึงมีการพัฒนาหลักสูตรการสอนที่มีความหลากหลายมากขึ้น¹ ด้วยเหตุเพราะการเรียนเปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่ช่วยฝึกการพัฒนาร่างกาย จิตใจ สมอง และกล้ามเนื้อของผู้เรียน รวมถึงเป็นการสร้างวินัยและการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ จากการศึกษาพบว่า โรงเรียนดนตรีหลายแห่งในประเทศไทยได้มีการนำหลักสูตรที่มีคุณภาพจากต่างประเทศเข้ามาใช้ในโรงเรียน อาทิ หลักสูตรยามาฮา (Yamaha) และหลักสูตรซูซูกิ (Suzuki) รวมไปถึงการออกแบบหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนเปียโนในประเทศไทย โดยมีการเปิดสอนเปียโนทั้งในรูปแบบเดี่ยวและรูปแบบกลุ่ม โดยเริ่มตั้งแต่การเรียนเปียโนในระดับขั้นต้น ไปจนถึงการเรียนเปียโนอย่างเป็นมืออาชีพในระดับขั้นสูง²

การเรียนเปียโนคลาสสิก ได้มีการแบ่งการเรียนออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับขั้นต้น 2) ระดับชั้นกลาง และ 3) ระดับขั้นสูง ในการเรียนเปียโนระดับชั้นกลาง เป็นช่วงที่ผู้เรียนผ่านการเรียนเปียโนมาแล้ว 2-3 ปี มีความเข้าใจในเรื่องของตัวโน้ต จังหวะ และสามารถสื่อสารอารมณ์เพลงได้อย่างถูกต้อง³ ในปัจจุบันมีหนังสือแบบเรียนเปียโนที่ถูกพัฒนาเกิดขึ้นมากมายโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยพบว่าหนังสือแบบเรียนเปียโนส่วนมากเป็นหนังสือแบบเรียนสำหรับนักเรียนระดับขั้นต้น ที่มุ่งเน้นการปูพื้นฐานความรู้และทักษะในการอ่านโน้ต การทำความเข้าใจจังหวะ การบรรเลงเปียโน และการฟัง⁴ แต่ในส่วนของหนังสือแบบเรียนเปียโนระดับชั้นกลางและขั้นสูง มักพบเพียงหนังสือที่รวบรวมบทเพลงในการเรียนเปียโนเท่านั้น มักไม่ค่อยพบแบบเรียนที่มีการอธิบายรายละเอียดต่าง ๆ เฉกเช่นเดียวกับแบบเรียนในระดับขั้นต้น จึงเป็นการยากต่อครูผู้สอนในการคัดเลือกเนื้อหาสาระและบทเพลงในการสอนให้เหมาะสมตามเกณฑ์ของการเรียนเปียโนระดับกลาง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าการมีคู่มือแนวทางการสอนจะช่วยให้ครูผู้สอนได้ทราบถึงเกณฑ์และขอบเขตในการสอนเปียโนคลาสสิกระดับกลาง เพื่อส่งผลให้การสอนดำเนินไปอย่างมีมาตรฐานและมีทิศทางเดียวกันอย่างสมบูรณ์ อีกทั้งการมีคู่มือแนวทางการสอนที่อยู่ในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นการปรับใช้เทคโนโลยีให้เข้ากับยุคสมัยปัจจุบัน ส่งผลให้ผู้อ่านมีความสะดวกรวดเร็วในการเปิดอ่านมากขึ้น

สำหรับสถาบันเปียโนบางกอก เป็นโรงเรียนดนตรีที่มีชื่อเสียงในด้านการสอนเปียโน ที่เน้นการวางแผนและออกแบบการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคล ด้วยวิสัยทัศน์ของผู้บริหารที่มีแนวคิดกว้างไกลและมีความต้องการพัฒนาผู้เรียนเปียโนในประเทศไทยให้ก้าวไปสู่เวทีระดับโลก โดยผ่านความร่วมมือของผู้บริหาร

¹ Nion Tayrattanachai, "Piano Pedagogy Content for Intermediate Students at Age 8-12," *Journal of Studies in the Field of Humanities* 29, no. 1 (2022): 258. (in Thai)

² "History," Music Campus for General Public, College of Music, Mahidol University, accessed February 2, 2024, <http://www.mcgp-mahidol.com/paragon/history.php>

³ Marianne Uszler, Stewart Gordon, and Scott McBride-Smith, *The Well-Tempered Keyboard Teacher*, 2nd ed. (Farmington Hills, Michigan: Cengage Learning, 1999), 81.

⁴ Jeanine M. Jacobson, *Professional Piano Teaching, Vol 1: A Comprehensive Piano Pedagogy Textbook* (California: Alfred Publishing, 2016), 41.

ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้เรียน⁵ จึงส่งผลให้สถาบันเปียโนบางกอกเป็นสถานที่ที่รวบรวมครูผู้สอนที่มีความชำนาญในการสอนเปียโน มีผู้เรียนที่มีคุณภาพ เป็นเหตุให้ทางสถาบันประสบความสำเร็จและมีการเติบโตอย่างก้าวกระโดดภายในระยะเวลาเพียง 5 ปี จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าม้งานวิจัยในแง่ของแนวทางการสอนเปียโนและการสร้างคู่มืออิเล็กทรอนิกส์ อาทิ 1) แนวทางการจัดการเรียนการสอนเปียโนโดยการสะท้อนคิดเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงเปียโนสำหรับนักเรียนเปียโนระดับกลาง⁶ 2) แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เปียโนสำหรับนักเรียนที่มีภาวะออทิซึม⁷ 3) การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์วิชาคอมพิวเตอร์เรื่องโปรแกรมเพนต์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่⁸ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้กล่าวถึง พบว่ายังมีไม่มากนัก ในการจัดทำแนวทางการสอนเปียโนในรูปแบบของคู่มืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นที่จะศึกษา ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง “แนวทางการจัดการเรียนการสอนเปียโนคลาสสิกระดับกลางของสถาบันเปียโนบางกอก” โดยทำการศึกษากระบวนการสอนและสร้างเป็นคู่มือการสอนในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ครูเปียโนในสถาบันเปียโนบางกอกและครูเปียโนในประเทศไทยต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนเปียโนคลาสสิกระดับกลาง ในสถาบันเปียโนบางกอก
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนเปียโนคลาสสิกระดับกลาง ในรูปแบบคู่มืออิเล็กทรอนิกส์

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยมีวิธีดำเนินการศึกษาดังนี้

1. **ศึกษาข้อมูล เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง** ผู้วิจัยศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษาการจัดการเรียนการสอนเปียโนคลาสสิกระดับกลาง และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. **กลุ่มผู้ให้ข้อมูล** ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ประกอบไปด้วย 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน ได้แก่ ผู้อำนวยการ และ

⁵ “Piano Academy of Bangkok,” Piano Academy of Bangkok, accessed January 5, 2024, <https://www.pianoacademybkk.com>

⁶ Ajcharica Paisarnsrisomsuk, “Guidelines for Organizing Reflective Thinking Piano Lesson to Develop Piano Skills of Intermediate Piano Students” (Master’s thesis, Chulalongkorn University, 2016). (in Thai)

⁷ Intuon Chantanapumma, “Guidelines for The Organization of Piano Learning Activities for Students with Autism Spectrum Disorders” (Master’s thesis, Chulalongkorn University, 2018). (in Thai)

⁸ Darawee Puncha, “Development of an Electronic Book in the Computer Course on the Topic of Paint Program for Prathom Suksa III Students at Anuban Chiang Khong School in Chiang Rai Province” (Master’s thesis, Sukhothai Thammathirat Open University, 2017). (in Thai)

รองผู้อำนวยการของสถาบันเปิโนบางกอก และ 2) กลุ่มครูผู้สอนในสถาบันเปิโนบางกอก จำนวน 10 ท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอน 3 ปี ขึ้นไป มีวุฒิการศึกษาขั้นต่ำในระดับปริญญาตรีด้านดนตรี (Bachelor of Music) และมีนักเรียนเปิโนระดับกลางที่ได้รับรางวัลจากการสอบหรือการแข่งขันระดับประเทศ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบไปด้วย 1) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) สำหรับผู้เชี่ยวชาญในสถาบัน มีการกำหนดขอบเขตของคำถามโดยอ้างอิงจากบริบททางการสอนระดับเมโซ ของยูรี บรอนเฟนเบรเนอร์ (Urie Bronfenbrenner)⁹ เพื่อศึกษามุมมองของการบริหารและการจัดการเรียนการสอนภายในสถาบัน 2) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) สำหรับครูผู้สอนในสถาบัน มีการกำหนดขอบเขตของคำถามโดยอ้างอิงจากบริบททางการสอนระดับไมโคร ของยูรี บรอนเฟนเบรเนอร์ เพื่อศึกษาประเด็นของครูผู้สอน ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมในสถาบัน และ 3) แบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (non-participant observation) เพื่อสังเกตบรรยากาศที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน โดยผู้วิจัยไม่เข้าไปมีส่วนในกระบวนการในชั้นเรียน เพื่อไม่ให้เหตุการณ์นั้นได้รับผลกระทบทางใดทางหนึ่ง¹⁰

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล การสัมภาษณ์และการสังเกตดำเนินไปภายใต้ความสมัครใจของผู้เข้าร่วมการวิจัย และเป็นไปตามหลักจริยธรรมการวิจัยในคน ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์และตีความข้อมูลแบบอุปนัย (analytic induction) โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ และการสังเกต มาจำแนกประเด็นการศึกษา จัดประเภทอย่างเป็นหมวดหมู่ และตรวจสอบอย่างละเอียด โดยมีการสรุปผลการวิจัยตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบเชิงพรรณนาวิเคราะห์ (descriptive analysis)

5. การสร้างคู่มือการจัดการเรียนการสอนเปิโนคลาสสิกระดับกลางของสถาบันเปิโนบางกอก ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ และการสังเกต โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลและเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระเบียบ โดยคำนึงถึงความถูกต้องของเนื้อหา มีการใช้ภาษาที่เรียบง่าย ชัดเจน มีตารางประกอบ โดยในคู่มือ ประกอบไปด้วย 1) คำชี้แจงการใช้คู่มือ 2) สารบัญ 3) เนื้อหาสาระ ประกอบไปด้วย (1) นโยบายและวิสัยทัศน์ของสถาบันเปิโนบางกอก (2) แนวทางการจัดการเรียนการสอนเปิโนระดับกลาง (3) เอกสารเพิ่มเติม โดยภายหลังจากผู้วิจัยจัดทำคู่มือเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยจะให้ผู้เชี่ยวชาญในสถาบันเปิโนบางกอกตรวจสอบเนื้อหาในเบื้องต้นและดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำ หลังจากนั้นจึงนำเสนอคู่มือแก่อาจารย์ที่ปรึกษาต่อไป

⁹ Tisana Khemmani, *Teaching Science: Knowledge for The Effective Learning Process Management*, 24th ed. (Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2020), 16-21. (in Thai)

¹⁰ Chai Potisita, *Art and Science of Qualitative Research*, 9th ed. (Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2020), 218. (in Thai)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสังเกต มานำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้านตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้แก่

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนเปียโนคลาสสิกระดับกลางในสถาบันเปียโนบางกอก

สภาพการจัดการเรียนการสอนในสถาบันเปียโนบางกอก ประกอบไปด้วย 5 ประเด็นหลัก ได้แก่

1) ด้านนโยบายและวิสัยทัศน์ของสถาบันเปียโนบางกอก 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านผู้เรียน 4) ด้านการจัดการเรียนการสอน และ 5) ด้านสภาพแวดล้อม ดังนี้

1) ด้านนโยบายและวิสัยทัศน์ของสถาบันเปียโนบางกอก

สถาบันเปียโนบางกอก เป็นสถาบันสอนเปียโนที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย ก่อตั้งโดยผู้เชี่ยวชาญที่จบการศึกษาด้านดนตรีด้วยวุฒิด้านการศึกษาในระดับปริญญาเอกด้านดนตรี มีความชำนาญในการปฏิบัติทักษะเปียโนและการสอน และมีประสบการณ์ด้านการสอนมากกว่า 9 ปี ได้แก่ ดร.พรพรรณ บันเทิงหรรษา และ ดร.คริสโตเฟอร์ จันวอง แมคคิกแกน สถาบันเปียโนบางกอกตั้งอยู่ ณ ใจกลางเมืองกรุงเทพมหานคร มีการจัดสรรห้องใช้สอยและอุปกรณ์ที่เพียงพอ ครอบคลุมการเรียนรู้ของผู้เรียน มีห้องสอนที่มีคุณภาพ และห้องแสดงที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและครูผู้สอนใช้งานเพื่อทำการอัดเสียงหรือจัดการแสดงภายในโรงเรียน รวมถึงมีห้องเรียนสำหรับเครื่องดนตรีอื่น อาทิ ห้องกลอง ห้องกีตาร์ ห้องขับร้อง รวมไปถึงพื้นที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ปกครอง

ผู้บริหารของสถาบันเปียโนบางกอก มีวิสัยทัศน์ที่ต้องการยกระดับความสามารถของนักเรียนเปียโนในประเทศไทยให้ก้าวไปสู่มาตรฐานของวงการเปียโนระดับโลก โดยอาศัยการร่วมมือระหว่างผู้เชี่ยวชาญในฐานะครูระดับศิลปินกับครูผู้สอนในสถาบัน ในการออกแบบการสอนให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน เพื่อตักตวงศักยภาพสูงสุดของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนเปียโนระดับกลางแต่ละคนมีความแตกต่างกัน รวมถึงการปลูกฝังให้ผู้เรียนได้มีมุมมองและเห็นคุณค่าที่ดีในการเรียนดนตรี สามารถซึมซับและเผยแพร่ไปยังผู้อื่นได้ ผู้เชี่ยวชาญในสถาบันต้องการสร้างมาตรฐานการเรียนเปียโนผ่านการร่วมมือกันระหว่างองค์กรภายนอกสถาบัน อาทิ การสร้างความสัมพันธ์กับโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนเอกชนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีเวทีในการแสดงความสามารถ รวมไปถึงการร่วมมือระหว่างบุคลากรภายในสถาบัน โดยเน้นย้ำในการส่งเสริมให้บุคลากรในสถาบันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการสอน เพื่อพัฒนาสถาบันให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ อีกทั้งการส่งเสริมการสร้างมาตรฐานการสอบและการคัดเลือกผู้เรียนต่อไปในอนาคต ดังที่ พรพรรณ บันเทิงหรรษา ได้กล่าวไว้ ดังนี้

“คือเราจะเห็นว่ามีเกาหลีสี่ จีน ไปคว้ารางวัลใหญ่ของโลก เช่น ไปแข่ง Tchaikovsky แข่ง Chopin โลก แข่ง Van Cliburn แข่ง Gina Bachauer และ Sydney International ซึ่งยังไม่เคยมีคนไทยไปถึงตรงนั้น ครูคิดว่าครูอาจจะไม่สามารถสร้างใน generation ครูได้ แต่ก็อาจจะมีลูกศิษย์ครูกลับมาแล้วสอน แล้วทำให้ standard เพิ่มขึ้นไปอีก”¹¹

¹¹ Pornphan Banernghansa, “Goal of Piano Academy,” interview by Kwanchanok Isarathikul, March 31, 2023.

โดยบุคลากรครูในสถาบันเปียโนบางกอกแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ครูผู้สอน (teaching collaborator) ผู้ช่วยศิลปิน (assistance artist) และครูระดับศิลปิน (artist) ผู้เรียนของสถาบันเปียโนบางกอกทุกคนสามารถที่จะเรียนเสริมเพิ่มเติมกับผู้ช่วยศิลปินและครูระดับศิลปินได้ตามความเหมาะสม สถาบันเปียโนบางกอกมีการคัดเลือกบุคลากรที่จบการศึกษาทางด้านดนตรีโดยตรง มีศักยภาพในการเผยแพร่ทักษะดนตรีเป็นอย่างดี รู้จุดแข็งและจุดอ่อนของตัวเองอย่างชัดเจน และมีทัศนคติที่ยืดหยุ่น (growth mindset) ทางสถาบันได้ให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาและจัดอบรมแนวทางการสอนเพื่อให้บุคลากรครูในสถาบันได้เข้าร่วมและพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนมุมมอง แนวทางการสอน การทำงานของครูแต่ละท่าน และการปฏิบัติตัวต่อนักเรียนอยู่อย่างสม่ำเสมอ ดังที่ คริสโตเฟอร์ จันวอง แมคคิกแกน ได้กล่าวไว้ว่า

“เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดกันมากกว่า การที่จะทำงานด้วย เป็นการแนะนำกัน เราเรียนรู้ซึ่งกันและกัน *as a community* ถ้าทุกคนยอมที่จะ *appreciate* การที่เราจะเติบโตในทางของเรา *we can grow by understanding and learning from each other*”¹²

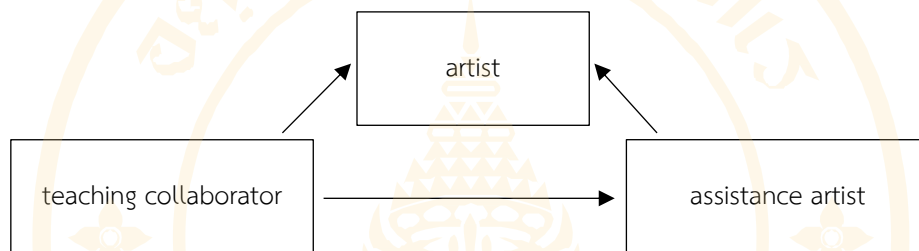

Diagram 1 The work of Personnel within the Piano Academy of Bangkok

Source: by author

2) ด้านครูผู้สอน

พบว่าครูผู้สอนทุกท่านในสถาบันเปียโนบางกอกจบการศึกษาทางด้านดนตรีโดยตรง โดยมีวุฒิการศึกษาต่ำสุดที่อยู่ระดับปริญญาตรีด้านดนตรี (Bachelor of Music) มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมการอบรมการสอนทั้งในรูปแบบการสอนเดี่ยวและการสอนกลุ่ม และการเข้าร่วมการเรียนกับนักเปียโนที่มีชื่อเสียงในระดับโลก โดยสามารถนำประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมาปรับใช้ในการสอนผู้เรียนเปียโนระดับกลางของตนเอง โดยครูผู้สอนส่วนหนึ่งมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องทั้งด้านของอารมณ์ จิตใจ และการสื่อสาร ครูผู้สอนจึงมีการใช้วิธีการในการรับมือกับผู้เรียนที่แตกต่างกัน และครูผู้สอนอีกส่วนหนึ่งมีการพัฒนาความเชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพ (professional development) รวมไปถึงการเตรียมความพร้อมในการสอน เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านทักษะปฏิบัติเปียโนให้แก่ผู้เรียนอย่างครบถ้วน โดยเริ่มจากการประเมินผู้เรียน และวางแผนออกแบบการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน

¹² Christopher Janwong McKiggan, “Teachers,” interview by Kwanchanok Isarathikul, April 7, 2023.

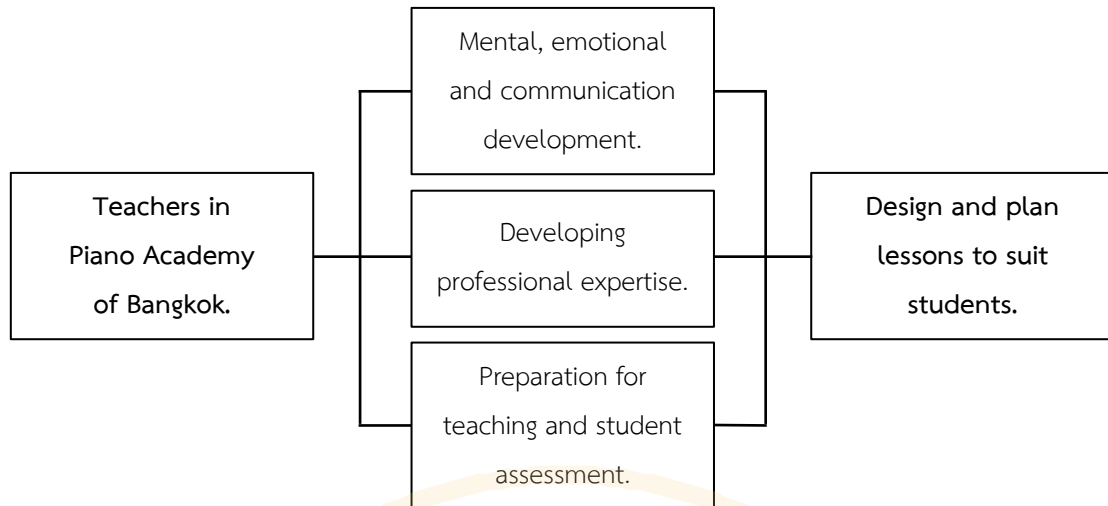

Diagram 2 Personal Development

Source: by author

3) ด้านผู้เรียน

พบว่าในสถาบันเปียโนบางกอกมีผู้เรียนเปียโนระดับกลางที่มีความหลากหลายในเรื่องของอายุ อารมณ์ จิตใจ ความคิด และทักษะ โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

3.1) ผู้เรียนช่วงวัยประถมต้น 6-8 ปี มีทักษะการปฏิบัติเปียโนเทียบเท่าระดับชั้นกลาง แต่ยังมีปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ความซุกซนตามวัย กล้ามเนื้อไม่แข็งแรง การสื่อสารอารมณ์ และการตีความบทเพลง ไม่ชัดเจน และหลักพื้นฐานในการเรียนเปียโนที่ขาดหายไป เช่น การอ่านโน้ต และการนับจังหวะ

3.2) ผู้เรียนช่วงประถมปลายถึงมัธยมต้น 9-15 ปี พบว่าจะมีกล้ามเนื้อที่แข็งแรง และสามารถสื่อสารอารมณ์ในบทเพลงอย่างถูกต้อง แต่ยังมีปัญหาในด้านอื่น เช่น การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ที่เข้าสู่ช่วงวัยรุ่น ภาระหน้าที่ในโรงเรียน และการดึงดูดของโซเชียลมีเดียในยุคปัจจุบัน

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น พบได้ว่าครูผู้สอนในสถาบันได้พยายามทำความเข้าใจธรรมชาติ และพัฒนาการผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน รวมถึงการสนับสนุนที่ดีจากผู้ปกครองที่จะส่งผลให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จ พบว่าผู้ปกครองบางส่วนยังไม่ให้การสนับสนุน สร้างแรงจูงใจ และให้กำลังใจที่ดีแก่ผู้เรียนมากเท่าที่ควร จึงส่งผลให้การเรียนรู้ดำเนินไปได้อย่างไม่ราบรื่นและช้ากว่าเวลาที่กำหนด

4) ด้านการจัดการเรียนการสอน

จากประเด็นหลักเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน แบ่งออกได้เป็น 5 ประเด็นย่อย ได้แก่

4.1) การตั้งจุดประสงค์ ครูผู้สอนในสถาบันส่วนมากได้ทำการประเมินความรู้เดิมของผู้เรียนที่ย้ายเข้ามาใหม่เป็นอันดับแรก (previous knowledge) และทำการพูดคุยเพื่อให้ทราบถึงแนวคิดและรสนิยมในการบรรเลงบทเพลง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปตั้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้โดยอิงตามความสามารถและความเหมาะสมของผู้เรียนเป็นหลัก (child center) โดยแบ่งจุดประสงค์ออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

- การตั้งจุดประสงค์ทั่วไป ครูผู้สอนมีการสื่อสารกับผู้ปกครองและผู้เรียนเพื่อให้ทราบถึงความต้องการในการเรียน และร่วมกันสร้างกรอบแนวคิดและทิศทางในการเรียนรู้

- การตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยคำนึงถึงความก้าวหน้าและพัฒนาการในการเรียนรู้ทั้งทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยของผู้เรียนไปพร้อม ๆ กัน โดยตั้งเป็นเป้าหมายระยะสั้นและเป้าหมายระยะยาว

4.2) การกำหนดเนื้อหา พบว่าครูผู้สอนส่วนมากในสถาบันมีการคัดเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับนักเรียน โดยคำนึงถึงรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ความเหมาะสมของบทเพลงกับอายุของผู้เรียน ซึ่งส่งผลไปถึงการตีความและการถ่ายทอดอารมณ์ในบทเพลง

- ความยากง่ายของเทคนิคในบทเพลง ครูผู้สอนคัดเลือกให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน

- ความแตกต่างของบทเพลง ในด้านจังหวะ อารมณ์ และยุคสมัย

ครูผู้สอนส่วนมากนิยมคัดเลือกบทเพลงโดยเลือกจากสถาบันทรินิตี้ (Trinity) และเอบีอาร์เอสเอ็ม (ABRSM) ในระดับเกรด 4 ถึงเกรด 6 ในขณะที่ครูผู้สอนอีกส่วนหนึ่งนิยมคัดเลือกบทเพลงเปียโนที่เป็นที่นิยมจากยุคบาโรก ยุคคลาสสิก ยุคโรแมนติก และยุคศตวรรษที่ 20 โดยบทเพลงระดับกลางนั้นมีความแตกต่างจากบทเพลงเปียโนในระดับต้นในเรื่องของความยาวของบทเพลง ความกว้างของช่วงโน้ต ความซับซ้อนของจังหวะ อารมณ์เพลง และทักษะที่ปรากฏในบทเพลง

4.3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่าครูผู้สอนส่วนมากมีการแบ่งเวลาในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน ได้แก่ ชื่นนำ ชื่นสอน ชื่นสรุป ในบางกรณีครูผู้สอนได้พิจารณาถึงการปรับแผนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน โดยคำนึงถึงเรื่องของสถานการณ์และอารมณ์ของผู้เรียน รวมถึงการใช้หลักจิตวิทยาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการสอน ครูผู้สอนทั้ง 10 ท่านมีหลักการใช้จิตวิทยาที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งช่วยให้ชั้นเรียนดำเนินไปอย่างราบรื่นและผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างเสมอ

4.4) สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน พบว่าสื่อการสอนที่ครูผู้สอนนิยมใช้มากที่สุด ได้แก่ ยูทูบ (YouTube) ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ให้เห็นถึงทักษะการบรรเลงและการสื่อสารบทเพลงในภาพรวม ภายหลังจากที่ได้ฝึกฝนเรียนรู้บทเพลงในเบื้องต้น ครูผู้สอนจะใช้เมโทรโนมเพื่อช่วยในการนับจังหวะ รวมถึงใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ไอแพด แท็บเล็ต เข้ามาเป็นตัวช่วยเสริมในการอัดวิดีโอหรืออัดเสียงเพื่อให้นักเรียนได้ฟังและเห็นการบรรเลงของตนเอง และสามารถประเมินตนเองได้

4.5) การวัดและประเมินผล พบว่าครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนอยู่เสมอ แต่พบว่ายังไม่ได้มีการจัดระเบียบการประเมินที่ชัดเจน โดยสามารถพบรูปแบบการประเมินผู้เรียนระหว่างการเรียนการสอน หลังการเรียนการสอน และการให้ผู้เรียนประเมินตนเองได้ ดังนี้

- การประเมินระหว่างการสอน ครูผู้สอนมีการประเมินในด้าน 1) พุทธิพิสัย ซึ่งเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ 2) จิตพิสัย ซึ่งเกี่ยวกับความรู้สึก ความชอบ เจตคติ 3) ด้านทักษะพิสัย ที่เกี่ยวกับทักษะการบรรเลง การอ่านโน้ต การอ่านจังหวะ และความคล่องแคล่ว

- การประเมินหลังการสอน ครูผู้สอนส่วนมากส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าร่วมการสอบและการแข่งขัน เพื่อเป็นการประเมินภายหลังการเรียน และนำคำแนะนำของกรรมการมาปรับใช้ในครั้งต่อไปในขณะเดียวกัน

- การประเมินตนเอง ครูผู้สอนส่วนมากมีการให้นักเรียนของตนเองประเมินทักษะการบรรเลงของตนเองขณะที่อยู่ในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนได้มองเห็นจุดเด่นและจุดอ่อนของตนเอง

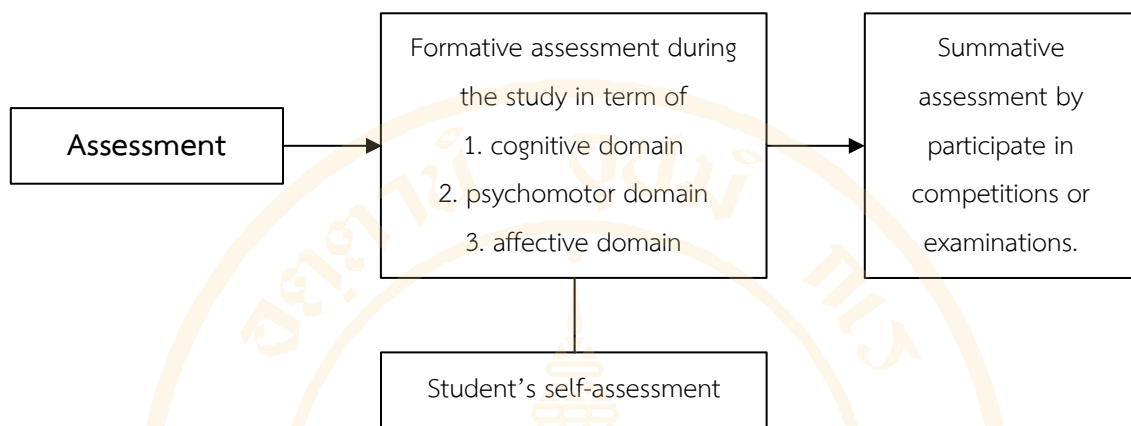

Diagram 3 Assessment

Source: by author

5) ด้านสภาพแวดล้อม

สถาบันเปียโนบางกอกให้ความสำคัญกับการใช้เปียโนอะคูสติคที่มีคุณภาพ มีห้องเรียนที่เพียงพอ มีบรรยากาศภายในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ห้องเรียนมีความสะอาด ไม่มีสิ่งรบกวนการเรียนการสอน และมีพื้นที่อำนวยความสะดวกสำหรับครู ผู้ปกครอง และผู้เรียน

2. แนวทางการจัดการเรียนการสอนเปียโนคลาสสิกระดับกลาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสังเกต สามารถสรุปและนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนเปียโนคลาสสิกระดับกลาง โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1) ด้านครูผู้สอน

ครูผู้สอนควรเป็นผู้มีความสามารถในการปฏิบัติทักษะเปียโนขั้นสูง มีระเบียบวินัยในการทำงาน มีทักษะการสอนที่ดี มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครูท่านอื่นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้านอย่างสม่ำเสมอในเรื่องของ (1) การพัฒนาทางด้านจิตใจ อารมณ์ และการสื่อสาร เพื่อที่ครูผู้สอนจะได้เรียนรู้ในการรับมือกับความหลากหลายของผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์สูงสุดในการเรียนรู้ของผู้เรียน และครูผู้สอนควรสื่อสารกับผู้บริหารและผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อร่วมกันวางแผนการจัดการแนวทางการสอน และแจ้งความคืบหน้าในการเรียน (2) การพัฒนาความเชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพ

และทักษะปฏิบัติ ครูผู้สอนควรศึกษาค้นคว้ารายละเอียดของบทเพลงเปียโนคลาสสิกระดับกลาง รวมถึงการหาโอกาสในการเข้าร่วมมาสเตอร์คลาสหรือการอบรมเกี่ยวกับการสอน เพื่อนำองค์ความรู้เหล่านั้นมาพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน (3) การเตรียมความพร้อมในการสอนนักเรียนเปียโนระดับกลาง ครูผู้สอนควรศึกษาศักยภาพของผู้เรียนผ่านการประเมินเบื้องต้น เพื่อให้ทราบถึงความสามารถ ความรู้ สรีระร่างกาย รวมถึงการสื่อสารกับผู้ปกครองถึงขั้นตอนและรูปแบบในการเรียนรู้ เพื่อทำการวางแผนการสอนและสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ให้ดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน โดยควรคำนึงถึงการคัดเลือกบทเพลงที่ใช้ในการสอน ความรู้ที่ขาดหายไปของผู้เรียน และปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในชั้นเรียน

2) ด้านผู้เรียน

ผู้เรียนเปียโนในสถาบันเปียโนบางกอกมีช่วงอายุที่หลากหลาย โดยในแต่ละช่วงอายุจะพบเจอปัญหาที่แตกต่างกัน จึงเป็นเหตุให้ครูผู้สอนควรคำนึงถึงการเลือกใช้วิธีการแก้ไขปัญหาย่างเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละบุคคล โดยนักเรียนในสถาบันเปียโนบางกอกแบ่งออกเป็น 2 ช่วงอายุ ได้แก่

2.1) ผู้เรียนวัยประถมต้น (6-8 ปี) มักพบเจอพบปัญหาในเรื่องของ (1) ปัญหาด้านกล้ามเนื้อ นิ้วมือยังไม่มีแรงพอ ครูผู้สอนควรเสริมแบบฝึกหัดและการไล่โน้ตบันไดเสียง (scales) เพื่อเพิ่มความแข็งแรงของนิ้วมือ และคัดเลือกบทเพลงที่เหมาะสมกับนิ้วมือของผู้เรียน ไม่ควรมีช่วงเสียงที่กว้างจนเกินไป และสามารถปรับเปลี่ยนบทเพลงให้มีความท้าทายมากขึ้นเมื่อผู้เรียนแข็งแรงพอ (2) ปัญหาด้านสมาธิของผู้เรียน ครูผู้สอนควรแบ่งเวลาพักในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย (3) ปัญหาด้านการตีความบทเพลงไม่ชัดเจน ครูผู้สอนควรหาเทคนิคและกลวิธีในการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ต้องแสดงออกผ่านบทเพลง (4) ปัญหาด้านการอ่านโน้ตและความเข้าใจจังหวะของนักเรียนที่ยังไม่แม่นยำมากพอ ครูผู้สอนควรเสริมแบบฝึกทักษะการอ่านโน้ตและการอ่านจังหวะในชั้นเรียนทุก ๆ ครั้ง

2.2) ผู้เรียนวัยประถมปลายและมัธยม (9-15 ปี) มักจะไม่พบปัญหาในเรื่องสรีระและความเข้าใจ เช่นเดียวกับผู้เรียนในช่วงประถมต้น แต่มักพบในเรื่องของการก้าวเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น มีอารมณ์และฮอร์โมนซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่มีการเปลี่ยนแปลงไป มีกิจกรรมภาระที่เยอะขึ้น และถูกดึงดูดด้วยสื่อโซเชียล ส่งผลให้การเรียนและการซ้อมไม่มีความต่อเนื่อง ในการเรียนเปียโนระดับกลาง อีกปัจจัยหลักที่สำคัญในการเรียนคือผู้ปกครอง เนื่องจากผู้เรียนจะได้พบกับครูผู้สอนเพียงแค่ 1-2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และการเรียนจะประสบความสำเร็จได้เมื่อการฝึกซ้อมเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นครูผู้สอนควรทำการสื่อสารกับผู้ปกครองในการจัดตารางการฝึกซ้อมที่บ้าน สร้างแรงจูงใจ รวมถึงรายงานความคืบหน้าให้แก่ครูผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ หากผู้ปกครองให้การช่วยเหลือผู้เรียน มีการสนับสนุนและให้กำลังใจที่ดี จะทำให้ผู้เรียนก้าวไปสู่ความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน ได้แบ่งออกเป็น 5 ประเด็น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1) การกำหนดวัตถุประสงค์ ก่อนการกำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรประเมินความรู้เดิมของผู้เรียนเบื้องต้นในด้าน (1) ทักษะปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนบรรเลงบทเพลงที่ตนเองเคยเรียน (2) เทคนิคการใช้นิ้วมือ โดยให้ผู้เรียนบรรเลงการไล่โน้ตบันไดเสียง (3) ทฤษฎีดนตรี โดยใช้วิธีการถามคำถาม (4) การอ่านโน้ตฉบับหลัก (5) รสนิยมทางดนตรี โดยใช้วิธีการพูดคุยกับผู้เรียน ภายหลังการประเมินความรู้เดิม

เสร็จสิ้น ครูผู้สอนควรกำหนดแนวทางและตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้โดยแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ (1) จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดภาพรวมผ่านการสื่อสารกับผู้ปกครองและตัวผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ร่วมกัน เนื่องจากผู้เรียนและผู้ปกครองแต่ละครอบครัวมีความต้องการที่แตกต่างกันออกไป รวมถึงเพื่อทำความเข้าใจในเรื่องของการเรียน ระยะเวลา และผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น ภายหลังการเรียนรู้ (2) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อกำหนดแนวทางในการเรียนรู้รายคาบด้านเนื้อหาและทักษะผ่านการตั้งเป้าหมายของครูผู้สอน โดยแบ่งเป็น เป้าหมายระยะยาว เช่น เป้าหมายเพื่อสอบหรือแข่งขัน และเป้าหมายระยะสั้น เช่น เป้าหมายสำหรับการเรียนในแต่ละคาบเรียน

3.2) การกำหนดเนื้อหา ในการกำหนดเนื้อหาการเรียนให้แก่ผู้เรียน ครูผู้สอนควรมีการคัดเลือกบทเพลงให้เหมาะสม โดยคำนึงถึง (1) อายุ ครูผู้สอนควรเลือกบทเพลงที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดอารมณ์เพลงได้อย่างถูกต้อง (2) ทักษะปฏิบัติ ครูผู้สอนควรคำนึงถึงทักษะในบทเพลงที่สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป (3) ความแตกต่างของยุคสมัย เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนบทเพลงที่มีความหลากหลาย โดยครูผู้สอนสามารถคัดเลือกบทเพลงมีมาตรฐานสำหรับนักเรียนเปียโนระดับชั้นกลางอย่างชัดเจนจากสนามสอบทริเน็ตและเอบีอาร์เอสเอ็ม เกรด 4 ถึงเกรด 6 และการเลือกใช้บทเพลงคลาสสิกพื้นฐานที่เป็นที่นิยม

3.3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรกำหนดแบบแผนในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาอย่างครบถ้วนและเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยสามารถแบ่งเวลาเรียนได้เป็น 3 ช่วงตามความเหมาะสม ได้แก่ (1) ขั้นนำ เพื่อเป็นการวอร์มนิ้วมือ ผ่านการบรรเลงการไล่โน้ตบันไดเสียงและแบบฝึกหัด รวมถึงการทบทวนบทเพลงเก่า โดยใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที (2) ขั้นสอน เพื่อเป็นการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ และเก็บรายละเอียดในบทเพลงเป็นช่วงสั้น ๆ โดยใช้เวลาประมาณ 30-40 นาที (3) ขั้นสรุป เพื่อเป็นการสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ อัดวิดีโอการบ้านให้แก่ผู้ปกครอง และรายงานผลการเรียนแก่ผู้ปกครองหลังจากเสร็จสิ้นคาบเรียน โดยใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที ในการเรียนการสอนนักเรียนเปียโนระดับกลาง ครูผู้สอนควรมีการใช้หลักจิตวิทยาในการดึงดูดผู้เรียนให้มีความน่าสนใจเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีการพยายามที่จะมุ่งสู่เป้าหมายให้สำเร็จ อาทิ (1) การกระตุ้นผู้เรียน (2) การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี (3) การให้กำลังใจ (4) การเข้าใจความรู้สึกของผู้เรียน รวมไปถึงการนำเทคนิคต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจการเรียนได้ง่ายดายมากยิ่งขึ้น อาทิ (1) การเชื่อมโยงหลักการกับความเป็นจริง โดยเปรียบเทียบบทเพลงกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจรายละเอียดต่าง ๆ ได้ง่ายดายมากขึ้น (2) การแบ่งส่วนเพลง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนเก็บรายละเอียดเป็นช่วงสั้น ๆ สามารถที่จะจดจำได้อย่างแม่นยำ และ (3) การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ออกความเห็นเกี่ยวกับแนวคิดต่าง ๆ ในบทเพลง และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างครูและนักเรียน

3.4) สื่อและอุปกรณ์ ในการเรียนการสอนผู้เรียนเปียโนระดับกลาง ครูผู้สอนควรเลือกใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับนักเรียน ไม่ว่าจะเป็น สื่อการสอนประเภทยูทูป เพื่อให้นักเรียนได้ฟังเสียงและเห็นภาพของบทเพลงที่ตนเองกำลังเรียนรู้และใช้อุปกรณ์เสริมเพิ่มเติม เช่น แพลชการ์ด เมโทรโนม แบบฝึกหัดอ่านโน้ตและอ่านจังหวะเพิ่มเติม

3.5) การวัดและประเมินผล ครูผู้สอนควรประเมินผลผู้เรียนในการเรียนเปียโนระดับกลาง โดยใช้หลักการประเมินตามสภาพจริง โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้ (1) การประเมินระหว่าง การเรียนการสอน โดยทำการประเมินในด้านของ (1.1) ด้านพุทธิพิสัย เพื่อวัดความรู้และความเข้าใจเนื้อหา การเรียน ผ่านการถามคำถามและการสังเกต (1.2) ด้านจิตพิสัย เพื่อให้เห็นถึงการแสดงออกถึงความชอบและ พฤติกรรมของผู้เรียน ผ่านการถามคำถามและการสังเกตเช่นเดียวกัน และ (1.3) ด้านทักษะพิสัย เพื่อสังเกตว่า ผู้เรียนมีการบรรเลงโน้ตและจังหวะที่ถูกต้องหรือไม่ มีเทคนิคในบทเพลงที่แม่นยำ มีการบรรเลงบทเพลงอย่าง คล่องแคล่ว รวมไปถึงมีการผ่อนคลายเป็นขณะบรรเลงหรือไม่ (2) การประเมินหลังการเรียนการสอน ครูผู้สอน ควรให้ผู้เรียนของตนเองได้เข้าร่วมการสอบวัดระดับและการแข่งขัน เพื่อสร้างแรงจูงใจ สร้างเป้าหมาย และ การพยายามฝึกฝนให้สำเร็จตามที่ตั้งไว้ การสอบวัดระดับและการแข่งขันจะมีการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ทำให้ ผู้เรียนได้ทราบถึงข้อดีและข้อเสียที่ต้องพัฒนาของตนเอง โดยอาจนำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการมาปรับปรุง เพิ่มเติมในเรื่องที่ยังบกพร่องอยู่ (3) การประเมินตนเอง ครูผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนมีการประเมินทักษะปฏิบัติ ของตนเอง เพื่อเป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ในสิ่งที่ตนเองกำลังปฏิบัติ ผ่านการถามคำถาม การอัดคลิป และให้ฟังสิ่งที่ตนเองบรรเลง และแก้ไขข้อบกพร่องที่ตนเองได้พบเจอ

4) ด้านสภาพแวดล้อม

ครูผู้สอนสถาบันเปียโนบางกอกควรสร้างสภาพแวดล้อมให้มีอากาศที่ถ่ายเท การเลือกใช้เปียโน อะคูสติคที่มีคุณภาพ และไม่มีสิ่งรบกวนผู้เรียนในขณะการเรียนการสอน

Figure 1 QR code for E-book “The Guidelines for Intermediate Classical Piano Instruction of The Piano Academy of Bangkok” by Kwanchanok Isarathikul

Source: by author

อภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านวิสัยทัศน์ของสถาบันเปียโนบางกอก สถาบันเปียโนบางกอกต้องการที่จะยกระดับมาตรฐาน นักเรียนเปียโนในประเทศไทยให้ก้าวขึ้นไปสู่ระดับสากล จึงมีการร่วมมือกันในองค์กรเกิดขึ้น บุคลากรครูและ ศิลปินทุกคนจะร่วมมือกันเพื่อแลกเปลี่ยนมุมมอง ระดมความคิดในการวิเคราะห์ แก้ปัญหา และช่วยกันส่งเสริม ผู้เรียนให้เกิดทักษะในการเรียนเปียโนอย่างสูงสุด สอดคล้องกับทฤษฎีของเชสเตอร์ ไอ. บาร์นาร์ด (Chester I. Barnard) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ในการทำงานในองค์กร บุคลากรควรร่วมมือกันในการทำกิจกรรม เพื่อให้งานนั้น ๆ

ทำได้สำเร็จ และบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้¹³ รวมถึงผู้บริหารสถาบันเปียโนบางกอกทั้ง 2 ท่าน มีความคิดที่ทันสมัย มีความเป็นผู้นำ รับฟังความคิดเห็นของบุคคลในองค์กร ให้การช่วยเหลือหากเกิดปัญหา และมีความจริงใจในการผลักดันผู้เรียน โดยคำนึงถึงการเรียนรู้ที่จะเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมาเป็นอันดับแรก โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ในด้านการตลาด มีการสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นเพื่อสร้างศักยภาพให้แก่นักเรียนเปียโนในประเทศไทย จึงเป็นเหตุให้ทางสถาบันได้มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านเปียโนระดับโลกเข้ามาให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอน และจัดมาสเตอร์คลาสให้แก่ผู้เรียนในสถาบันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทของผู้บริหารยุคใหม่ ที่ชียันต์ เพาพาน และโรเบิร์ต วิลเลียม เฮาส์ (Robert W. House) ได้ให้นิยามของผู้บริหารยุคใหม่ไว้ว่า ผู้บริหารควรจะเป็นผู้นำ วางแนวทางในการปฏิบัติให้แก่บุคคลในโรงเรียนมากกว่าเป็นผู้ออกคำสั่ง และมีความทันสมัย เข้ากับสถานการณ์การบริหารโรงเรียนดนตรีในปัจจุบัน มีความเข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลายในองค์กร มีการร่วมมือกันทำงานกับบุคลากรในองค์กร เชื่อมโยงทุกภาคส่วนในองค์กร เข้าด้วยกัน เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ ความเชื่อมั่นในการพัฒนาองค์กรให้ตามทันโลกในสมัยใหม่ และยกระดับการเรียนเปียโนในประเทศไทยให้ก้าวไปสู่มาตรฐานระดับสากล¹⁴

2. ด้านการออกแบบการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ครูผู้สอนในสถาบันมีการออกแบบการสอน และการเลือกบทเพลงให้เหมาะสมตามความสามารถของผู้เรียน โดยครูผู้สอนควรคำนึงถึงความยืดหยุ่น การส่งเสริมการพัฒนาทักษะและเข้ากับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ที่ครูเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอดเนื้อหาให้จดจำ ไปสู่การเปลี่ยนแปลงหน้าที่ที่ครูจะคอยเป็นผู้ช่วยเหลือผู้ชี้แนะแนวทางให้แก่ผู้เรียน โดยครูผู้สอนควรจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่า การเรียนการสอนของตนเองนั้นถูกออกแบบเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการวิเคราะห์ พัฒนาการเรียน ฝึกความรับผิดชอบได้ด้วยตนเอง มากกว่าการทำให้ครูผู้สอนคอยช่วยเหลือในทุกสถานการณ์¹⁵

3. ด้านบุคลากรยุคใหม่ ครูยุคใหม่ คุณลักษณะของครูยุคใหม่ ครูผู้สอนในสถาบันเปียโนบางกอกทุกคนจบการศึกษาทางด้านเปียโนในระดับปริญญาตรีโดยตรง มีความชำนาญในด้านการปฏิบัติทักษะเปียโนขั้นสูง สามารถถ่ายทอดเนื้อหาการเรียนแก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยครูผู้สอนควรมีการพัฒนาทางด้านจิตใจ อารมณ์ การสื่อสาร ทักษะปฏิบัติของตนเองอยู่อย่างเสมอ เพื่อให้ชั้นเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทของครูผู้สอนในยุคศตวรรษที่ 21 ที่ อัชรา เอ็บสุสิริ¹⁶ ได้กล่าวไว้ว่า ครูควรจะต้องมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาที่ตนเองทำการสอน และจิตวิทยา การแก้ไขปัญหาที่ดี เนื่องจากผู้เรียนเปียโนระดับกลางนั้นมีหลากหลาย มีบุคลิกที่แตกต่างกันออกไป

¹³ Pongthep Chantasawan, "The function of the executive, Chester I. Barnard, 1983," *Journal of the Association of Researchers* 20, no. 2 (May-August 2015): 172-176. (in Thai)

¹⁴ Chaiyon Paopan, "Fundamental Concepts and Theories for being Leaders of School Administration in the 21st century," *Journal of Educational Administration Khon Kaen University* 12, no. 1 (January-June 2016): 1-9. (in Thai); Robert W. House, *Administration in Music Education* (New Jersey: Prentice-Hall, 1973), 2.

¹⁵ Nirada Wechayaluck, *Principles of Learning Management*, 2nd ed. (Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2019), 29. (in Thai)

¹⁶ Atchara Ebsuksiri, *Psychology for Teacher*, 5th ed. (Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2019), 4. (in Thai)

รวมไปถึงการที่ครูผู้สอนควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น ไม่ติดขัด และสอดคล้องกับบทบาทของครูยุคใหม่ ดังที่ ไพฑูรย์ สินลารัตน์¹⁷ ได้กล่าวไว้ว่า ครูยุคใหม่ควรที่จะร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ออกความคิดเห็น มากกว่าการที่ครูจัดเตรียมเนื้อหาการสอนให้และสั่งให้นักเรียนทำตามตนเอง เพียงฝ่ายเดียว โดยไม่เปิดโอกาสให้ได้ออกความคิดเห็น

4. ด้านการเตรียมการฝึกฝนบทเพลงในการสอนของครูผู้สอน ครูผู้สอนควรมีการฝึก ทดลองบรรเลง บทเพลงที่เตรียมไปสอนผู้เรียนในเบื้องต้น เพื่อศึกษารายละเอียดบทเพลงและคาดการณ์สิ่งที่จะอาจเป็นปัญหา กับผู้เรียนเอง โดยสามารถอิงจากความรู้เดิมของผู้เรียน ควรมีการเตรียมวิธีการแก้ไขปัญหาล่วงหน้า เตรียมเทคนิค ในการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามข้อกำหนดของบทเพลง ซึ่งสอดคล้องกับ หลักพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนที่ อารมณ์ ใจเที่ยง¹⁸ ได้กล่าวไว้ว่า ก่อนการสอน ครูผู้สอนจะต้อง ทำการศึกษาหลักสูตร เนื้อหาในการสอนต่าง ๆ ศึกษาตัวผู้เรียน ประสบการณ์ และความรู้เดิมของผู้เรียน รวมไปถึงการวางแผนการสอน การใช้สื่อและอุปกรณ์ เพื่อที่จะให้ชั้นเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างทันทั่วทั้งที่

5. ด้านความบกพร่องของเนื้อหาในการเรียนเปียโนระดับกลาง ในชั้นเรียนเปียโนคลาสสิก ระดับกลางของผู้เรียนในวัยประถมต้น ยังมีเนื้อหาบางส่วนที่ขาดหายไปในระหว่างการเรียนการสอน เช่น การฝึกการอ่านโน้ตฉับพลัน การฝึกฝนการไลโน้ตบันไดเสียง การเรียนรู้ทฤษฎีดนตรีขั้นพื้นฐาน โดยการที่ เนื้อหาเหล่านี้ไม่ได้ถูกฝึกฝนเป็นประจำจะส่งผลให้การปฏิบัติทักษะเปียโนของผู้เรียนระดับกลางถูกพัฒนา เพียงด้านเดียว คือ ด้านการบรรเลงบทเพลง ซึ่งผู้เรียนเปียโนระดับกลางควรมีความรู้ด้านการบรรเลง การอ่าน โน้ตที่ดี การอธิบายคำโน้ต เครื่องหมายประกอบต่าง ๆ สัญลักษณ์ที่ปรากฏในบทเพลง และการเรียนเทคนิค ในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงเข้าใจในประวัติของบทเพลงที่กำลังฝึกฝน และถ่ายทอดบทเพลงให้ผู้ฟังเข้าใจ ในสิ่งที่ต้องการจะสื่อสาร¹⁹ หากผู้เรียนไม่ได้ฝึกฝนสิ่งเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอ จะส่งผลให้เมื่อก้าวเข้าไปสู่ การเรียนเปียโนระดับสูงที่จะพบเจอบทเพลงที่มีความยากและซับซ้อนมากขึ้น อาจจะทำให้ผู้เรียนติดปัญหา ต่าง ๆ ในบทเพลง หรือแม้แต่การวิเคราะห์บทเพลงโดยอาศัยทฤษฎีดนตรีเข้ามาเป็นอีกส่วนสำคัญด้วยก็ตาม ครูผู้สอนควรเสริมสร้างทักษะเหล่านี้ในชั้นเรียนเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดปัญหาในอนาคต เมื่อเปลี่ยนไปเรียนในระดับที่สูงขึ้น

6. ปัญหาด้านการฝึกซ้อม ผู้เรียนที่อยู่ในช่วงวัยประถมปลายไปจนถึงมัธยมต้น มักพบปัญหาด้าน เวลาในการซ้อมที่ถูกแทนที่ด้วยกิจกรรมอย่างอื่น ส่งผลให้การเรียนไม่มีความคืบหน้าเท่าที่ควร ครูผู้สอน สามารถที่จะพูดคุยเพื่อให้ทราบถึงระยะเวลาที่ผู้เรียนสามารถที่จะฝึกซ้อมและแนะนำการจัดตารางการซ้อม

¹⁷ Paitoon Sinlarat, *Principles of Curriculum Management and Teaching*, 5th ed. (Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2019), 124. (in Thai)

¹⁸ Arporn Chaitiang, *Teaching Method*, 5th ed. (Bangkok: Odeonstore, 2010), 10. (in Thai)

¹⁹ Marianne Uszler, Stewart Gordon, and Scott McBride-Smith, *The Well-Tempered Keyboard Teacher*, 2nd ed. (Farmington Hills, Michigan: Cengage Learning, 1999), 81.

ในแต่ละวันให้แก่ผู้เรียนอย่างละเอียด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบขอบเขตและแบ่งการซ้อมได้อย่างไม่สับสน ไม่ซ้ำซ้อนกับการซ้อมในวันก่อนหน้า ดังที่ อภิชัย เลี่ยมทอง²⁰ ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนการซ้อม จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเพลงอย่างละเอียด สามารถที่จะบรรเลงเปียโนโดยที่ไม่มีข้อติดขัดในบทเพลง โดยอาศัยการวางแผนที่มีจุดมุ่งหมายที่แน่ชัดและอาศัยการซ้อมที่มีความต่อเนื่อง มีคุณภาพ และผู้เรียนจะต้องตระหนักถึงสิ่งที่ตนเองต้องทำให้สำเร็จและสิ่งที่ต้องแก้ไขอยู่ตลอดเวลา

7. ด้านการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน ทางสถาบันเปียโนบางกอกมีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการจัดคอนเสิร์ตประจำปีของโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้มองเห็นศักยภาพของผู้เรียนคนอื่นจนทำให้เกิดแรงกระตุ้น เกิดแรงจูงใจ เกิดความท้าทายในตนเอง และเกิดแรงผลักดันที่ต้องการจะประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ รวมไปถึงปัจจัยของครูผู้สอนที่ควรจะเป็นผู้วางแผนการเรียนการสอน คอยเสริมแรง และคอยช่วยชี้แนะเพื่อให้พฤติกรรมที่มุ่งหวังสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ อารี พันธุ์มณี²¹ ที่ได้กล่าวไว้ว่า ในการจัดการเรียนการสอน ครูจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจแก่นักเรียน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ไม่ว่าจะเป็นการกระตุ้นให้เกิดความตื่นตัว การเสริมแรง การชมเชย และสร้างแรงผลักดัน เพื่อให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จ

8. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้ปกครองในสถาบันเปียโนบางกอกถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การเรียนเปียโนคลาสสิกระดับกลางของผู้เรียนประสบความสำเร็จ โดยผู้ปกครองส่วนมากที่ได้มีการช่วยเหลือนักเรียนอยู่ที่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดเวลาฝึกซ้อม การสื่อสารกับครูผู้สอนเพื่อส่งการบ้าน การให้กำลังใจแก่ผู้เรียน จะส่งผลให้การเรียนของผู้เรียนมีประสิทธิภาพที่ดี แต่ในขณะเดียวกันก็พบว่า ผู้เรียนบางรายที่ผู้ปกครองไม่ได้เข้มงวดเรื่องการฝึกซ้อม หรือผู้ปกครองจัดหากิจกรรมอื่นให้ผู้เรียนมากจนเกินไป ผู้เรียนจะฝึกซ้อมไม่ได้ประสิทธิภาพมากเท่าที่ควร ทำให้บางรายเริ่มหมดกำลังใจในการเรียน ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่ควรสื่อสารกับผู้ปกครองให้ชัดเจนถึงการสร้างระเบียบวินัยในการซ้อม เพื่อดึงศักยภาพการเรียนรู้ออกมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ พรณพัชร กฤษณ์เพ็ชร และคณะ²² ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนดนตรีในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ถึงแม้ว่าผู้ปกครองที่ไม่มีความสามารถด้านดนตรี แต่ผู้ปกครองได้สร้างแรงจูงใจ สร้างคุณค่าในการเรียน และสนับสนุนวางแผนเรื่องการซ้อมอย่างมีระเบียบวินัย จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนดนตรีมากกว่าการเพียงแค่ให้บุตรหลานมาเข้าชั้นเรียน แต่ไม่ได้ฝึกซ้อม

²⁰ Apichai Leamthong, "Principles of Effective Practice Strategy for Instrumentalists," *Rangsit Music Journal* 7, no. 1 (January-June 2012): 31. (in Thai)

²¹ Aree Panmanee, *Creative Psychology Teaching* (Bangkok: Yaimai Educate, 2004), 269. (in Thai)

²² Pannapat Kritpet, Dneya Udtaisuk, and Saya Thuntawech, "Parents' Opinions and Expectation for Music Lessons at Non-Formal Private Music School, Case Study KPN Music Academy JAS Urban Srinakarin," *Journal of Humanities and Social Science Nakhon Phanom University* 11, no. 3 (September-December 2021): 183. (in Thai)

9. ด้านการประเมินผลที่หลากหลาย ครูผู้สอนควรมีการประเมินผลที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการประเมินผู้เรียนก่อนการเรียน ซึ่งเป็นการประเมินความรู้เดิมที่ผ่านมา รวมไปถึงการประเมินระหว่างเรียน ซึ่งควรเน้นที่การประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงเกิดขึ้นในชั้นเรียนมากกว่าการประเมินที่ผลงานขั้นสุดท้าย เช่น การสอบ หรือการแข่งขัน รวมถึงควรมีการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ประเมินพัฒนาการ ประเมินการปฏิบัติทักษะ เปียโนของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งหากครูผู้สอนมีการกระตุ้นผู้เรียนอยู่เสมอผ่านการถามคำถาม จะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม มีการแลกเปลี่ยนความคิด และมีความตื่นตัวในชั้นเรียนอยู่เสมอ²³ เมื่อผู้เรียนได้ซึมซับวิธีการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถฟังการบรรเลงของตนเองและแก้ไขให้ไพเราะ ถูกต้อง มากกว่าการรอคำแนะนำจากครูผู้สอนเพียงด้านเดียว

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนเปียโนคลาสสิก ระดับกลางในสถาบันเปียโนบางกอก พบว่า สถาบันเปียโนบางกอกมีนโยบายและวิสัยทัศน์ที่จะพัฒนานักเรียนเปียโนในประเทศไทยให้ก้าวไปสู่มาตรฐานการเรียนเปียโนในระดับโลก โดยอาศัยปัจจัยของครูผู้สอน ตัวผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน เป็นตัวขับเคลื่อนองค์กรให้มุ่งพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง และจากการศึกษาสภาพที่ได้กล่าวมา ส่งผลให้เกิดเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอน โดยประกอบไปด้วย 1) ด้านครูผู้สอน ที่ควรมุ่งเน้นการพัฒนาตนเองในเรื่องของจิตใจ อารมณ์ การสื่อสาร ความเชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพ และทักษะปฏิบัติ 2) ด้านผู้เรียน ที่ควรมุ่งเน้นในการออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบไปด้วย การกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อและอุปกรณ์ รวมไปถึงการวัดและประเมินผลผู้เรียน 4) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ที่ควรเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้วิจัยทำการรวบรวมแนวทางการเรียนการสอนและนำเสนอในรูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยประกอบไปด้วย 1) คำชี้แจงการใช้คู่มือ 2) สารบัญ 3) เนื้อหาสาระ ประกอบไปด้วย (1) นโยบายและวิสัยทัศน์ของสถาบันเปียโนบางกอก (2) แนวทางการจัดการเรียนการสอนเปียโนระดับกลาง 4) เอกสารเพิ่มเติม โดยผู้วิจัยจัดทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนเปียโนคลาสสิก ระดับกลาง เพื่อเป็นประโยชน์แก่ครูเปียโนในสถาบันเปียโนบางกอกและครูเปียโนในประเทศไทย

²³ Tisana Khemmani, *Teaching Science: Knowledge for The Effective Learning Process Management*, 10th ed. (Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2009), 120. (in Thai)

Bibliography

- Banternghansa, Pornphan. "Goal of Piano Academy." Interview by Kwanchanok Isarathikul, March 31, 2023.
- Chaitiang, Arporn. *Teaching Method*. 5th ed. Bangkok: Odeonstore, 2010. (in Thai)
- Chantanapumma, Intuon. "Guidelines for The Organization of Piano Learning Activities for Students with Autism Spectrum Disorders." Master's thesis, Chulalongkorn University, 2018. (in Thai)
- Chantasuwana, Pongthep. "The function of the executive, Chester I. Barnard, 1983." *Journal of the Association of Researchers* 20, no. 2 (May-August 2015): 172-176. (in Thai)
- Ebsuksiri, Atchara. *Psychology for Teacher*. 5th ed. Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2019. (in Thai)
- House, Robert W. *Administration in Music Education*. New Jersey: Prentice-Hall, 1973.
- Jacobson, Jeanine M. *Professional Piano Teaching, Vol 1: A Comprehensive Piano Pedagogy Textbook*. California: Alfred Publishing, 2016.
- Khemmani, Tisana. *Teaching Science: Knowledge for The Effective Learning Process Management*. 10th ed. Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2009. (in Thai)
- Khemmani, Tisana. *Teaching Science: Knowledge for The Effective Learning Process Management*. 24th ed. Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2020. (in Thai)
- Kritpet, Pannapat, Dneya Udtaisuk, and Saya Thuntawe. "Parents' Opinions and Expectation for Music Lessons at Non-Formal Private Music School, Case Study KPN Music Academy JAS Urban Srinakarin." *Journal of Humanities and Social Science Nakhon Phanom University* 11, no. 3 (September-December 2021): 183-193. (in Thai)
- Leamthong, Apichai. "Principles of Effective Practice Strategy for Instrumentalists." *Rangsit Music Journal* 7, no. 1 (January-June 2012): 29-39. (in Thai)
- McKiggan, Christopher Janwong. "Teachers." Interview by Kwanchanok Isarathikul, April 7, 2023. Music Campus for General Public, College of Music, Mahidol University. "History." Accessed February 2, 2024. <http://www.mcgp-mahidol.com/paragon/history.php>
- Paisarnsrisomsuk, Ajcharica. "Guidelines for Organizing Reflective Thinking Piano Lesson to Develop Piano Skills of Intermediate Piano Students." Master's thesis, Chulalongkorn University, 2016. (in Thai)
- Panmanee, Aree. *Creative Psychology Teaching*. Bangkok: Yaimai Educate, 2004. (in Thai)

- Paopan, Chaiyon. "Fundamental Concepts and Theories for being Leaders of School Administration in the 21st century." *Journal of Educational Administration Khon Kaen University* 12, no. 1 (January-June 2016): 1-9. (in Thai)
- Piano Academy of Bangkok. "Piano Academy of Bangkok." Accessed January 5, 2024.
<https://www.pianoacademybkk.com>
- Potisita, Chai. *Art and Science of Qualitative Research*. 9th ed. Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2020. (in Thai)
- Puncha, Darawee. "Development of an Electronic Book in the Computer Course on the Topic of Paint Program for Prathom Suksa III Students at Anuban Chiang Khong School in Chiang Rai Province." Master's thesis, Sukhothai Thammathirat Open University, 2017. (in Thai)
- Sinlarat, Paitoon. *Principles of Curriculum Management and Teaching*. 5th ed. Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2019. (in Thai)
- Tayrattanachai, Nion. "Piano Pedagogy Content for Intermediate Students at Age 8-12." *Journal of Studies in the Field of Humanities* 29, no. 1 (2022): 256-273. (in Thai)
- Uszler, Marienne, Stewart Gordon, and Scott McBride-Smith. *The Well-Tempered Keyboard Teacher*. 2nd ed. Farmington Hills, Michigan: Cengage Learning, 1999.
- Wechayaluck, Nirada. *Principles of Learning Management*. 2nd ed. Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2019. (in Thai)